

VLAGYIMIR SZALAVJOV
(1853–1900)

Levél-részlet

*Először is, jelentem, szép barátom,
A létet rég másként értelmezik,
S a művelt főkkeel ím én is belátom,
Hogy sem idő, sem tér nem létezik;
Hogy mindez szubjektív kísértet, égi
Maszlag, vagyis közönséges csalás.
Naív realista, ki ezt nem érti,
Majom tehet csak így és senki más.
S a tény, hogy most magam lakom szobámat,
Csak illanó idő- s tér-tényező,
Nagy nulla, és az unalom, a bánat
S még egy-s-más épp így értékelhető...
Kimondom hát, hogy Ádán s Éva óta
A csőcselékből nem maradt reánk
Csak két okos fő: tételek tudósa,
A filozof Kant és Noé ősapánk.
Amaz kimondta megcáfolhatatlan,
Hogy kardba dőlünk nem kell semmiért,
Ez meg – empirice vitathatatlan:
Jól berúgott, aztán aludni tért.*

1890.

MAKSZIMILIÁN VOLOSIN
(1877–1932)

* * *

*A zöld hullám megtorpant és riadtan,
Bíborban égve messze elszaladt...
A víz fölé leszállt mindent belepve, lassan
A zengő alkonyat.*